

[Ritt Bjerregaard]

os. Jeg tror, vi er nødt til at anvende det, og jeg tror også, vi er nødt til at styrke brugen af det.

Jeg har været glad for de bemærkninger, der er kommet fra regeringen om, at vi også helt anderledes aktivt bør sørge for det, man kunne sige er vores egen verden, og det, jeg selv har oplevet meget stærkt i forbindelse med mit arbejde for CSCE i forholdet mellem Grækenland, Makedonien og serberne.

Jeg ser altså den beslutning, vi træffer i dag, som et lille skridt, et første led, en fortsat diskussion her i Folketinget til det, mange har kaldt en ny verdensorden. Der er ikke ret mange af os, der ved, hvad den går ud på. Nogle af os er måske oven i købet i tvivl, om den er bedre end den gamle. Men vi bliver nødt til at tale om det, og undervejs må vi også træffe beslutninger, der er besværlige.

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for et meget stort flertal her i Folketinget for deres tilslutning til beslutningsforslaget. Jeg vil gerne takke ordførerne for Socialdemokratiet, for Venstre, for Det Konservative Folkeparti, for CD, for Det Radikale Venstre og for Kristeligt Folkeparti. Det betyder, at der er bred tilslutning til den politik, der hermed foreslås.

Der er rejst en række spørgsmål, som jeg finder bedst kan belyses i udvalget. Jeg skal her kun hæfte mig ved et par enkeltheder. For det første spørgsmålet om samtykke i henhold til grundlovens § 19, stk. 2.

Det foreliggende beslutningsforslag, nr. B 107, er helt udtrykkeligt fremsat netop med henvisning til § 19, stk. 2. Regeringen foreslår, at Folketinget giver sit samtykke til et øget engagement. Og det gør regeringen, fordi vi finder det helt uden for tvivl, at der er dele af denne beslutning, der kan udvikle sig til, at der anvendes militære magtmidler netop i den forstand, som der tages sigte på med § 19, stk. 2.

Medlemskab af FN og NATO løser ikke dette problem, fritager os ikke fra at søge et særligt samtykke hos Folketinget. Men det er et emne, som regeringen selvfølgelig i øvrigt er klar til at dyrke videre under udvalgsarbejdet. Det er jo en vigtig problemstilling at få belyst helt til bunds.

Dernæst vil jeg gerne om sanktionspolitikken over for Serbien slå fast, at det er regeringens holdning, at vi stadig skal søge at skærpe

den sanktionspolitik. Der er sket meget betydelige fremskridt – de er blevet stadig skarpe, overholdes i stadig større omfang – men der er endnu arbejde at gøre. Og regeringen arbejder for, at UNPROFOR-styrkerne i Makedonien også får mulighed for at deltage i overvågning af sanktionerne.

Hr. Ellemann-Jensen udtalte, at det til syvende og sidst kun er parterne selv, der politisk kan løse problemerne. Det vil jeg gerne tilslutte mig. Det er til syvende og sidst parterne selv, der må finde en løsning ved forhandlingsbordet. Jeg er også derfor glad for at kunne sige, at parterne, efter alt hvad vi har fået oplyst, går til forhandlingerne i dag kl. 16.30, hvor de genoptages efter at have været afbrudt i temmelig lang tid.

Tvivilsspørgsmålet har ikke været, hvorvidt den muslimske leder, Izetbegovic, ville deltage. Det har han meddelt at ville gøre efter rømningen af de serbiske bjergtinder omkring Sarajevo. Også de bosniske serberes ledelse har meddelt, at de vil deltage. Tvivlen er i øjeblikket, hvorvidt kroaterne i Bosnien vil deltage, fordi der netop har været gennemført stærke angreb fra muslimsk side på kroaterne, hvilket vist yderligere tjener til at vise, at konflikten i al sin dramatik og hæslighed er overordentlig kompliceret.

Men om en halv time – regner vi med – vil forhandlingerne kunne gå i gang – forhåbentlig med et konstruktivt sigte. Det forhold, at forhandlingerne nu går i gang, viser jo i øvrigt også, at truslen om bombardementerne ikke forhindrer, at forhandlingerne kommer i gang.

Til hr. Gert Petersen kun det ene synspunkt: Hvis jeg forstod hr. Gert Petersen rigtigt, er hr. Gert Petersen tilhænger af filosofien om sikre områder, som det kommer til udtryk i Sikkerhedsrådets resolution 836, som jo også blev vedtaget med bl.a. russisk og kinesisk tilslutning. Det er den sikkerhedsrådsresolution, der danner grundlag for eventuelle flyaktioner. Det er en mulighed, der udtrykkelig er nævnt i 836 som beskyttelse for UNPROFOR-styrkerne, der beskytter muslimerne i de såkaldt sikre områder. Så hvis jeg forstod det rigtigt, tog hr. Gert Petersen den ene halvdel af 836, vedrørende beskyttelse af sikre områder, men ville ikke være med til en beslutning om, at man kunne anvende flystøtte.